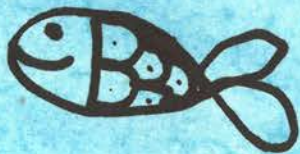
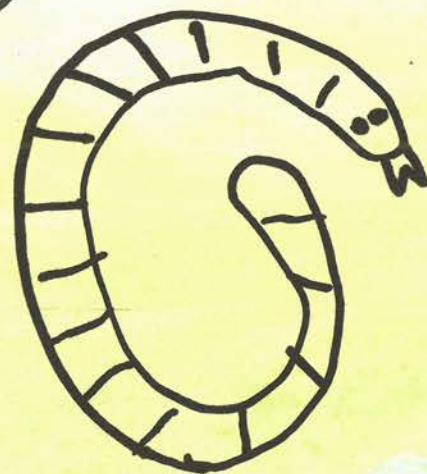

Moje nejkrásnější Zvířátka

Pohádky z lesa, moře a nebe

Moje nejkrásnější zvířátka

Pohádky z lesa, moře a nebe

*Milé maminky, tatínkové a všichni, kdo máte rádi pohádky,
děkujeme vám, že s námi sdílíte radost z našeho tvoření. Každý příběh, který si zde spolu přečteme,
a každá chvíle, kterou spolu strávíme, je dárek, který navždy zůstane v našich srdcích.*

Vaši

*Kryštofek, Noemi, Emička, Dante, Emka, František, Nina, Františka,
Vítek, Michalka, Anežka, Meduška, Rudolf, Karinka, Anička a Eliška*

Obsah

- O kakadu (*Kryštůfek, 3 a půl roku*)
- O konících (*Noemka, 3 a půl roku*)
- Příběh o rybičce (*Ema, 4 roky*)
- O morčátkách (*Dante, 4 a půl roku*)
- Pohádka o císařském tučňákovi (*Emka, 4 a půl roku*)
- Jak šel levhart na procházku (*Nina, 4 a půl roku*)
- O lišce (*František, 5 let*)
- O Kubičkovi, kočičce a koťátku (*Františka, 5 let*)
- O kolibříkovi, jak letěl ke svému kamarádovi Vítkovi (*Vítek, 5 a půl roku*)
- Jak šli ptáčci na výlet do kláštera (*Michalka, 5 a půl roku*)
- Pohádka o kočičce, která spinkala (*Anežka, 5 a půl roku*)
- Pohádka o třech zvířátkách (*Meduška, 6 let*)
- O tygrovi z Ussurijí (*Rudolf, 6 let*)
- O mravenečkovi a mravenčí holčičce (*Karinka, 6 a půl roku*)
- O fialové chobotničce, která všem pomohla (*Anička, 6 a půl roku*)
- O žraločkovi a rybičce (*Eliška, 6 a půl roku*)

Předmluva

Tato knížka vznikala během společných dnů ve školce, kdy děti objevovaly svět zvířátek – svět, který je jim přirozeně blízký a srozumitelný. Každé dítě vymyslelo svou vlastní pohádku a ke svému příběhu vytvořilo ilustraci. Tentokrát jsme malovali trochu neobvykle – ledem, který na papíře zanechával jemné barevné stopy.

Ve světě dětské fantazie je možné všechno. Rybičky mohou cestovat za tučňáky, kočky spokojeně spát pod stromem a malá zvířátka si mohou navzájem pomáhat a stávat se přáteli. Děti vidí svět jednoduše, otevřeně a s důvěrou – a právě takové jsou i jejich příběhy.

Tato knížka je malou připomínkou toho, jak vzácný je čas, který můžeme s dětmi prožívat. V dnešní době je kolem nás mnoho spěchu, povinností a věcí, které nás odvádějí od toho podstatného. Přitom dětství je krátké a neopakovatelné. Děti už nikdy nebudou tak malé jako právě teď. A možná právě proto mají tyto krátké pohádky svou zvláštní hodnotu.

Přejeme si, aby byla knížka malým pozváním ke společným chvílím – ke čtení, povídání, blízkosti a tichým okamžikům, kdy jsou děti slyšené a milované. Protože právě láska, pozornost a společně strávený čas jsou tím nejdůležitějším, co můžeme dětem dát.

Vaše redaktorka

O kakadu

To je kakadu.

Dělá všechny věci.

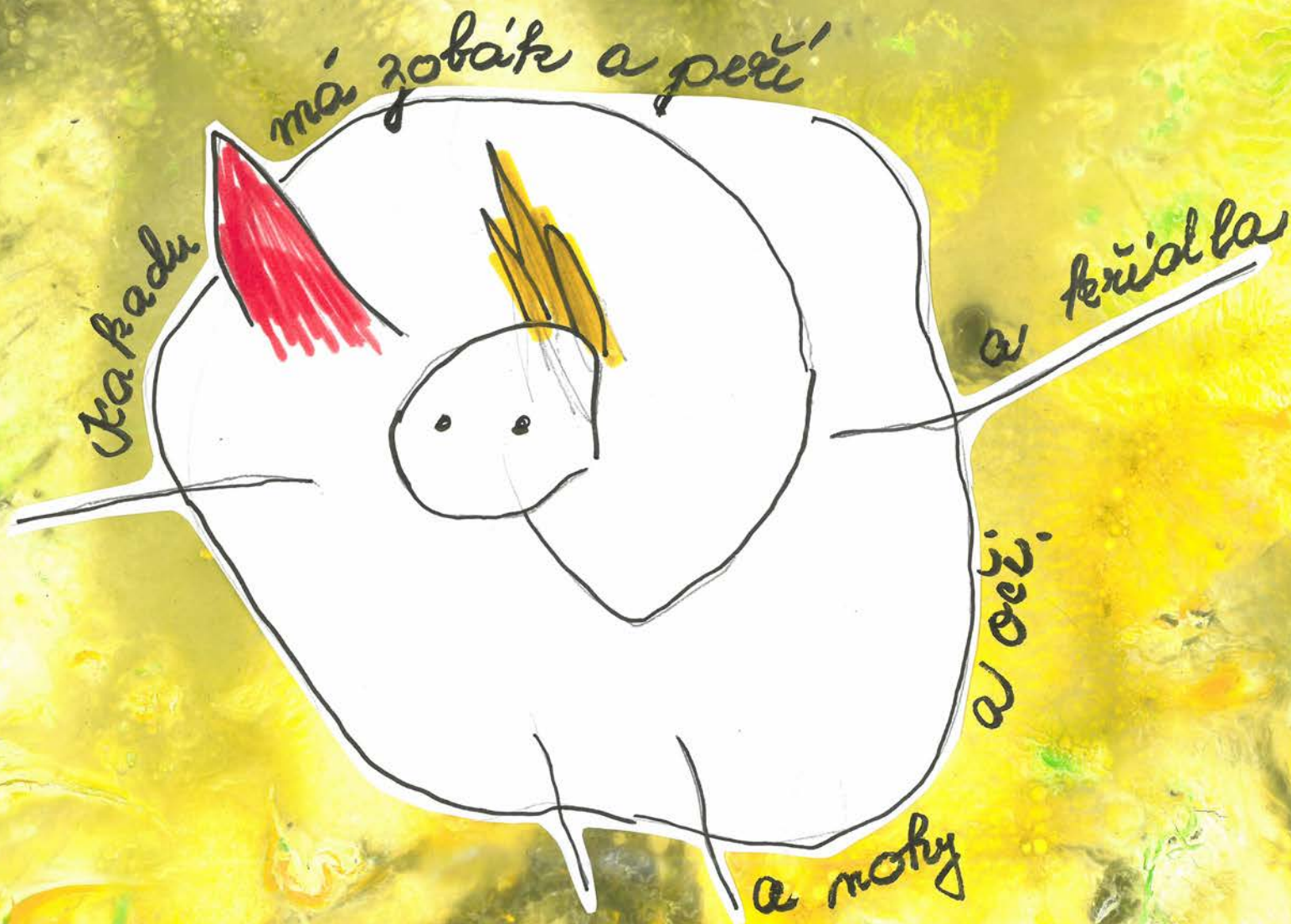
Umí chytat ryby a nějaké hmyzy a nějaké motýly.

A má rád eukalyptus.

On se učil vzlétnout a to jídlo schlamstnout.

Má křídla, má ještě zobák a ještě peří a nohy a oči.

Žije v Austrálii.

Ladný koník nespade.

Skáče dál.

To je překážka.

O konících

Žádný koník nespádl.

Jeden koník byl nějak zraněný,
prostě se to nějak samo zranilo.

Oni skákali přes překážky a asi si jeden zranil ucho.

Ale skákal dál a měl tam sádku.

A dál už to nepokračuje.

Příběh o rybičce

Rybička je barevná.

Plave v moři.

Jsou tam řasy a tráva.

Mají barvu tyrkysovou a růžovou.

A moře je modré.

a baxeona' cybicka.

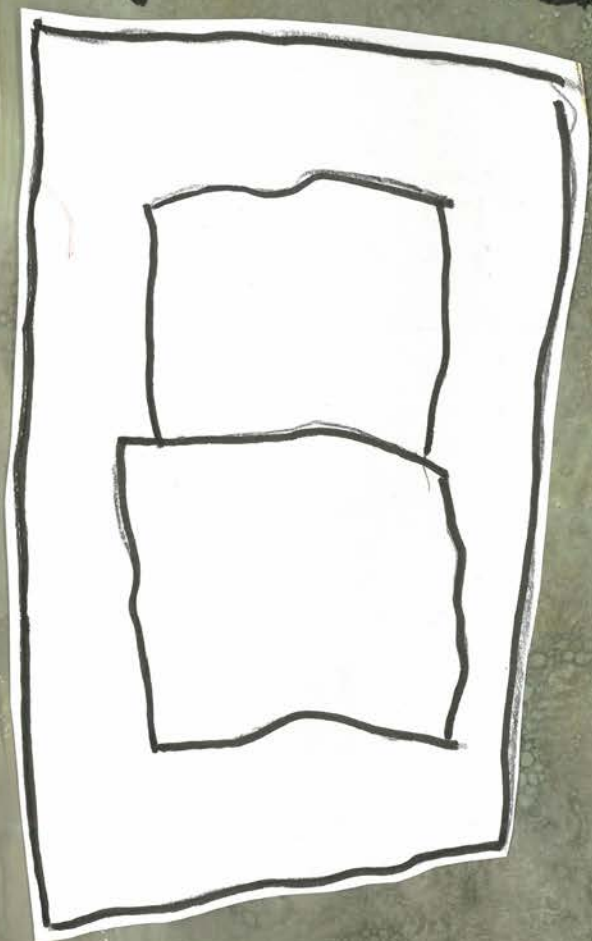

Tojzon xasy

a trava

To je nemocnice.

To je mančátka s ošetřenou
nohavicou.

O morčátkách

Bylo jedno morčátko a to mělo dítě a to spadlo z kočárku,
protože kočárek narazil.
To dítě si zlomilo nohu.
Přišel pan doktor a on mu to ošetřil náplastí a obvazama.
A dobře to dopadlo a to je konec.

Pohádka o císařském tučňáčkovi

Tučňáček vypadá skoro jako vajíčko.

Má zobáček, nožičky, očička, ploutve, které vypadají jako křídla
a žije na ledových kostkách.

Živí se rybami.

Ploutve má, aby mohl plavat. Lítat neumí.

šli na procházku.

Jak šel levhart na procházku

Levhart šel s malým levhartem
a s nimi šla taky jejich máma.

A potkali kočičku. Potom s ní šli domů,
protože ona byla jejich sestra a patřila k nim
i s koťátkem a kocourem.

A potom potkali pejska, taky se štěňátkem a mámou
a pozdravili je a šli domů.

A zazvonil konec a pohádky je konec.

O lišce

Koukej, liška!

Hají, liška... oči hají,
uši, ocas... velký ocas.

Hvězdy.

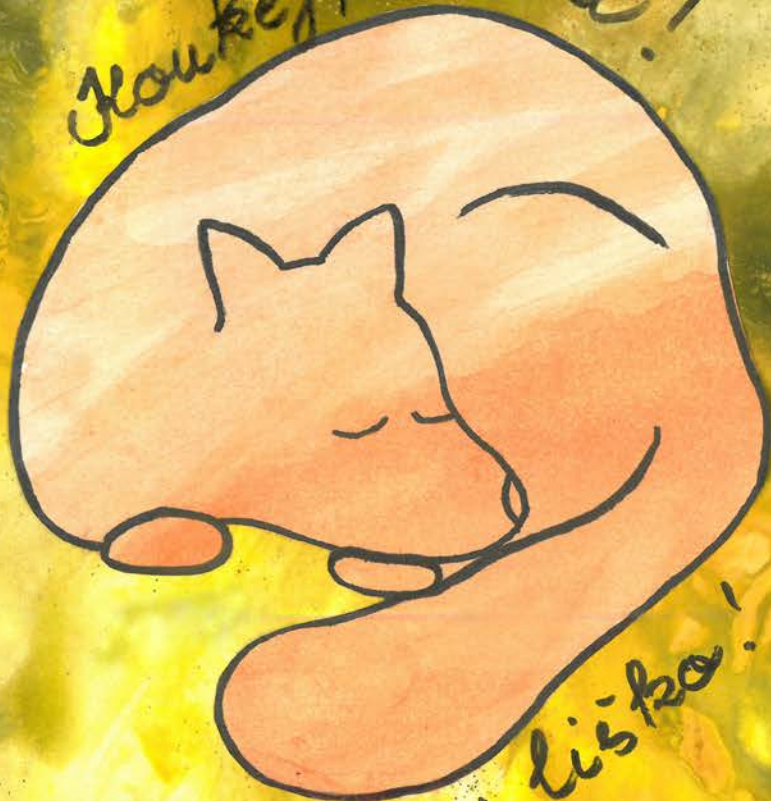
Koukej, v lese mech!

Myška není.

Ahoj, liško!

Koukej, liška!

Ahoj, liška!

Kocicka a kotátko bydlely na půdě.

O Kubíčkovi, kočičce a koťátku

Byl jednou jeden Kuba
a ten měl ségru Márinku a bráchu Jardu.
A oni měli na půdě koťata a kočku.
A oni někdy ty koťata chytali.
A jednou se jim to povedlo a to kotě toho Kubu škráblo.
Nevím, jestli brečel, ale myslím si, že ne.
A to je konec.

O kolibříkovi, jak letěl ke svému kamarádovi Vítkovi

Kolibřík letěl pro vodu, aby se mohl napít, protože ho čekala dlouhá cesta za jeho kamarádem Vítkem. A jak se napil z potůčku, tak letěl ještě na louku napít se z květiny. Třepotal tak moc křidélky, že ani nespadl a stál a letěl na místě a zároveň pil z té květiny. Pak se ještě šel podívat do lesíčka za svými kamarády a řekl jim, že bude dva dny pryč, a pak, že se vrátí. A potkal tam medvěda – svého kamaráda, veverku – kamarádku, krokodýla – svého kamaráda a pandu velkou – kamarádku, to byla holka. A pak už letěl, jak jsem říkal, že bude dva dny pryč. A tu další noc letěl zase zpátky. A na cestu měl nachystanou spoustu jídla, dokud nebyl odlet zpátky. A u toho kamaráda Vítka měl taky jídlo, které měl nejraději, a to byla čokoláda. A to je konec pohádky!

Količik letí za kamarádem vitkem.

Má tam čokoládu.

rodina ptáčků

na výletě

do ptáčího kláštera.

Jak šli ptáčci na výlet do kláštera

Jednou šla celá rodina ptáčků i s bratranci a sestřenicemi na výlet.

Malí ptáčci kvíleli, že je bolí nožičky a maminky jim řekly:

„No, to byste si teda mohli chvíli odpočinout
a pak půjdeme do ptačího kláštera.

A pak si odpočli a šli do toho ptačího kláštera,
aby si mohli číst knížky.

A pak šli domů a pak, když bylo ráno, tak šli na divadýlko
o vílách, princeznách a jednorožcích.

To divadýlko se jmenovalo „Svatby osmdesáti princů a princezen“.

A to se malým ptáčkům líbilo.

A to je konec.

Pohádka o kočičce, která spinkala

Kočička je u stromu a leží.

Je dál od řeky, ve které se zasekly větve.

Někdo je tam asi naházel.

Kočička potřebuje spinkat, tak jí nevadí, že jsou ty větve zaseknuté.

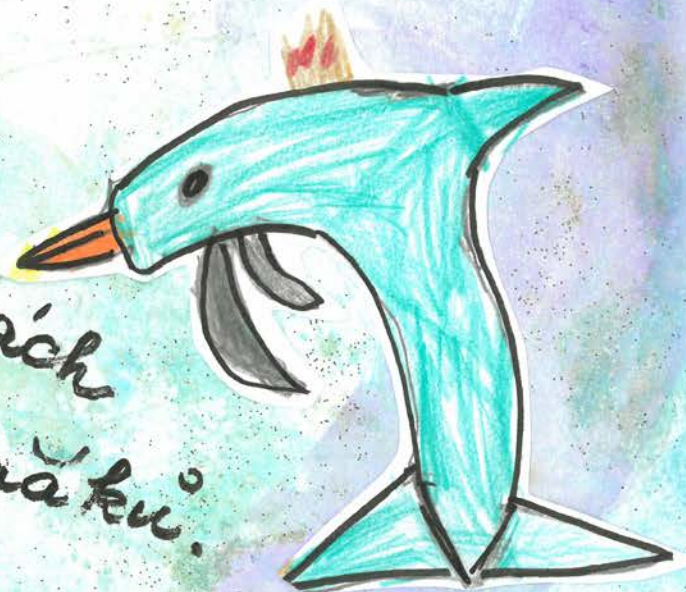
Jen tak si lehla a začala spinkat a byla spokojená,

že ji nikdo neruší při spaní.

Kamarádi na cestách
do říše tučňáků.

Pohádka o třech zvířátkách.

Jednou v jedné malé komůrce žila malá rybička.
Měla kamarádky hvězdičky píchavky, které žily v paláci.
A pak měla kamaráda delfínka, který žil v akváriu u moře
a měl tam čističku.

Jednoho dne se všichni vypravili na cestu do studené říše
za tučňáčky. Ti mají zase svoje zimní království.

Když tam pluli, museli si od hvězdiček píchavek držet odstup,
protože by je jinak mohly píchnout.

A když spolu pluli, tak nakonec dopluli do studené říše tučňáčků
a rozhodli se, že tam zůstanou a budou tam spolu bydlet.

A to je konec pohádky.

O tygrovi z Ussurijí

Tygr ussurijský žil v Ussurijích.

Měl dráčky a měl i kamarády.

V lese měli hříbky a stromečky.

A svítily jim oči ve tmě, protože na ně svítil měsíček.

Oni šli na procházku a tam byla řeka a v té řece plavaly ryby
a oni je lovili.

Lovil je táta a jeho mládě. Máma byla v noře.

Natrhali pár hub a z nich si udělali houbovou polívku.

Napřed pokáceli stromy, aby si mohli udělat oheň a pak tu polívku.

A to je konec hrozně dlouhé pohádky.

Idę wsiąskij na łowu.

Byli v

mraveništi

spolu.

O mravenečkovi a mravenčí holčičce

Bylo jedno mraveniště a tam byl jeden mravenec.
A byla tam ještě jedna mravenčí holčička a ta byla mladší.
A ona neměla mraveniště, protože jak byla mladší,
tak si ho neuměla vyrobit. A ten starší mravenec ho měl,
protože byl starší a už to uměl.
A protože věděl, že ta holčička nemá svoje mraveniště,
tak tam žili společně.

O fialové chobotničce, která všem pomohla

Jednou se stalo, že se červená chobotnička zapletla do trávy
a fialová chobotnička jí pomohla.

A tak se spolu skamarádily, ale chobotničky,
které měly zelenou a modrozelenou barvu.
s nimi ještě nekamarádily.

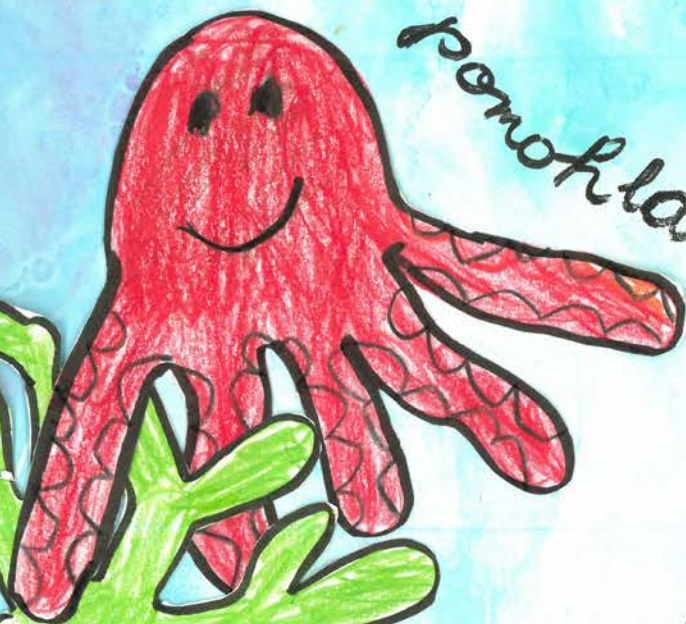
Pak se ale zamotala další chobotnička – zelenomodrá.

A té další chobotničce uvízlo chapadlo mezi kameny,
tak té zelené nemohla pomoci.

Ale fialová chobotnička všem pomohla, a tak se stalo,
že už byly všechny kamarádky.

Chobotnička
všem pomohla.

✓
Ira lok a rybicka

měli svatbu.

O žralokovi a rybičce

Žralok se setkal s rybičkou a zamilovali se do sebe.
A potom byla svatba. A žralok jednou řekl té rybičce,
jestli nepůjdou někam nakupovat a ona že jo,
a tak si šli koupit podmořské řasy.
A potom si to snědli a to je konec pohádky.
Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Pohádky o duhových zvířátkách

1.vydání, Brno, 2026

Vydala Mateřská škola Milosrdných bratří v Brně v květnu 2026
jako svou 5. publikaci

Autoři knihy: Kryštof Karásek, Noemi Kubíčková, Ema Kovářová, Dante Roberto Scavino, Emma Mizeráková, František Pavlíček, Nina Dumová, Františka Bortlíková, Vítek Zavadil, Michaela Kubíčková, Anežka Vaňharová, Meda Račáková, Rudolf Tůma, Karin Zouharová, Anna Kovářová a Eliška Ševčíková

Ilustrace: autoři knihy pod vedením Petry Vojtěchové Škrdlíkové a Lucie Netrdové

Obálka: Anna Kovářová a Eliška Ševčíková

Redakce a jazyková korektura: Petra a Miloš Vojtěchovi

Grafická úprava: Vít Pospíchal

Tisk: knihovnička.cz

Všechna práva vyhrazena :-)

Vyprávění příběhů patří k nejpřirozenějším způsobům, jak děti poznávají svět.
Když dítě vymýšlí pohádku, učí se pojmenovávat své myšlenky,
propojovat zkušenosti, rozvíjí představivost i jazyk.
Příběhy jsou také bezpečným prostorem, ve kterém mohou děti zkoušet vztahy,
dobrodružství i řešení malých i velkých situací.

Pohádky v této knížce vznikly z dětské fantazie – spontánně, s radostí
a bez velkých pravidel. Připomínají nám, jak důležité je naslouchat
dětskému vyprávění a dávat mu prostor.
Právě v takových chvílích totiž děti rostou nejen ve svých dovednostech,
ale i ve své odvaze sdílet svět, který nosí uvnitř sebe.

